

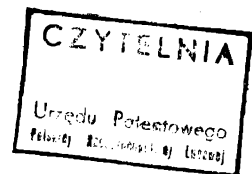
POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA

URZĄD
PATENTOWY
PRL

OPIS PATENTOWY PATENTU TYMCZASOWEGO

109 193

Patent tymczasowy dodatkowy
do patentu _____

Zgłoszono: 07.03.78 (P. 205146)

Pierwszeństwo: _____

Zgłoszenie ogłoszono: 12.03.79

Opis patentowy opublikowano: 31.01.1981

Int. Cl.³ A47G 27/00

Twórca wynalazku: Stanisław Piasecki

Uprawniony z patentu tymczasowego: Centralny Ośrodek Studialno-Projektowy
Gospodarki Mieszkaniowej „Inwestprojekt”
Centralnego Związku Spółdzielni Budownictwa
Mieszkaniowego, Łódź (Polska)

Taśma do łączenia wykładzin podłogowych

Przedmiotem wynalazku jest taśma do łączenia wykładzin podłogowych, szczególnie wykładzin wykonanych z włókny.

Dotychczas wykładziny podłogowe, których brzegi miały ze sobą bezpośrednio stykać się lub łączyć, były przyklejane do podłoża, względnie ich brzegi były spawane na gorąco za pomocą termoplastycznych sznurów. Znane są również taśmy samoprzylepne stosowane do łączenia dwóch sąsiadujących ze sobą brzegów wykładziny, względnie znane jest łączenie brzegów przez nadtapianie ich krawędzi za pomocą oporowych styków. Te rodzaje łączenia brzegów wykładzin podłogowych miały szereg wad, do których w pierwszym rzędzie należały duża pracochłonność i wysoki koszt w wypadku urywania kleju. Klej ten powodował również powstawanie pod wykładziną pęcherzy, a odjęcie wykładziny od podłoża było zawsze bardzo utrudnione, lub wręcz niemożliwe bez naruszenia struktury podłoża lub nawet wykładziny.

Łączenie za pomocą sznurów z tworzyw termoplastycznych lub za pomocą spawania, oprócz tego, że wymagało dużej precyzji przy wykonywaniu tej czynności, a rozłączenie poszczególnych pasm wykładziny było niemożliwe, mogło być stosowane jedynie przy wykładzinach posiadających warstwę lub warstwy z tworzywa termoplastycznego. Natomiast samoprzylepne taśmy mogły być stosowane jedynie do powierzchni równych i gładkich.

Celem wynalazku jest taśma, która w prosty sposób łączy brzegi wykładzin podłogowych, od której wykładzina, w zależności od potrzeby, może być w każdej chwili oddzielona i która nie narusza i nie niszczy struktury wykładziny.

Przedmiot wynalazku pokazano w przykładzie wykonania na rysunku, na którym przedstawiono taśmę w przekroju poprzecznym, z zamocowanymi w niej pręcikami

W cienkiej taśmie 1 tkaninowej, tworzywowej lub tkaninowo-tworzywowej są zamocowane krótkie, cienkie i sprężyste metalowe lub tworzywowe pręciki 2 mogące mieć kształt szpilki, haczyka, kotwiczki lub grzybka.

Taśmy według wynalazku są łatwe w użyciu, a łączenie za ich pomocą wykładzin podłogowych nie następuje trudności i nie pochłania dużej ilości czasu. Rozdzielenie wykładzin podłogowych jest proste w

wykonaniu gdyż polega jedynie na oderwaniu od nich łączącej taśmy, która przy tej czynności nie niszczy wykładzin. Tego rodzaju taśmy mogą być ponadto użyte do łączenia izolacyjnych warstw dźwięko- lub termochłonnnych z materiałów rolkowych, jak również miękkich płyt pilśniowych.

Celem zespolenia brzegów wykładzin podłogowych, na podłożu układa się taśmę 1 i wzdłuż podłużnej linii będącej symetryczną jej podziału układa się krawędzie wykładzin, które następnie dociska się do taśmy 1. W wyniku występującego docisku, pręciki 2 wgłębiają się w strukturę wykładziny, nie wystając na jej licową stronę.

Zastrzeżenie patentowe

Taśma do łączenia wykładzin podłogowych, szczególnie zaś do łączenia wykładzin wykonanych z włókniiny, z n a m i e n n a t y m , że w taśmie (1) są zamocowane krótkie cienkie i sprężyste pręciki (2).

